

VĂN: THẠ ĐÀI RẬ NHỆ – CAO MỠ NHẬ

THẠ ĐÀI RẬ NHỆ. CAO MỠ NHẬ

Năm 2003, tôi có những việc gì chung, riêng, mà tôi phải lên miền Bắc Cali tới cả chục lần.

Nhưng không thể quên được mấy việc " quan trọng " với tôi, như thăm viếng, chia buồn đám tang cựu thượng nghị sĩ Trần Ngọc Nhuận, tức nhà văn, nhà báo Niên Dư, tác giả cuốn Đồi Quân Ngũ . Rồi Kỷ niệm ngày thành lập tuần báo Tiếng Vang, của cựu thiều tá Trần Văn Ngà.

Và nhất là, ra mắt tập Thơ Mỹ - " Sau Cuộc Chiến " của tôi, có sự hiện diện của 2 nghệ sĩ tên tuổi hàng đầu miền nam VN trước 30-4-1975, là nghệ sĩ cải lương, kịch sĩ, diễn viên điện ảnh Bích Thuận, và minh tinh ca sĩ Khánh Ngọc trong Ban hợp ca

Thăng Long .

Vì quá lâu không nghe tin tức của danh ca, diễn viên điện ảnh Khánh Ngọc, nên tôi có vẻ nôn nóng đợi gặp chị.

Trong lúc nghệ sĩ còi lương, dân ca Bắc phần Bích Thuận, thì hầu như mấy năm đầu thiên niên kỷ mới này, chị hay từ Pháp qua Mỹ thăm con gái chị ở San Jose, nên tôi thường được hạnh ngộ chị nơi các hội thơ, hội nhạc vv...

Mùa đã vào thu...

Buổi đó, chương trình phát thanh của người Việt tị nạn ở Sacto, tức thành phố Sacramento, mở cuộc phụng vấn bàn tròn về cuộc hạnh ngộ mấy văn nghệ sĩ, từng đã vắng hưu lâu rồi, nên khá vui.

Ca sĩ Khánh Ngọc bị kẹt xe, đến chậm nhất, nhưng chị rất từ tốn, vui vẻ, hiếu khách ...

Chúng tôi ai cũng quý mến quý vị cao niên, theo tuồng tác, chứ nhị vị thì vẫn xuân sắc, lịch thiệp lắm.

Riêng tôi, tôi cứ nhớ lại giai đoạn ca sĩ Khánh Ngọc vào đầu thập niên 60 thế kỷ trước. Một sơ xuất tình cảm, đã khiến chị phải rời xa VN, trong lúc có cháu bé còn rất thơ dại.

Tôi cứ băng khuông tư tưởng bước đường gian truân, hồi đó, chị tới USA một mình ...

Mới đó mà hơn 40 năm (1960- 2003), chị Khánh Ngọc, ca sĩ trong ban hợp ca Thăng Long trước kia, chị đang rất lạc quan, sao tôi lại rưng rưng nước mắt, rồi tràn lệ luôn...

Hình như người nghệ sĩ nào cũng dễ xúc động, nhất là biết được điều người ta khóc vì thông cảm, mến thương mình...

Chị xiết tay tôi thật chặt, thấy thoáng nỗi buồn trong đôi mắt vẫn hân nhiên của chị.

Đầu chúng tôi chưa hề gặp nhau bao giờ, chị thò dài rất nhẹ,

lại tiếp tục cười vui v.

Tất nhiên chị hỏi thăm tôi, chị nói chị sẽ hiện diện trong buổi tôi ra mắt Thơ My – " Sau Cuộc Chiến " ở San Jose vào tháng cuối năm 12/2003.

Vì cuốn thơ mang tựa đề " Sau Cuộc Chiến " và tôi lại là một nữ " Chiến sĩ HO", nên qu là thu hút quý huynh đệ chi binh và độc giả thân hữu .

Buổi đó, nhị vị nữ lưu Bích Thuận và Khánh Ngọc cũng đã thân mình hiện diện, nghệ sĩ Bích Thuận hát chèo c Bc phn, còn ca sĩ Khánh Ngọc trình bày bài " Đôi Mắt Người Sơn Tây " .

Trong lòng tôi v v vương cái điếu buồn bã, tôi hỏi chị :

" Hay là chị hát bài Nà Hn Thương Đau, nhạc sĩ Phạm Đình Chương ph nhạc thơ Thanh Tâm Tuy n ..."

Chị nhìn tôi sâu l, rồi lại m m cười :

" Bài Nghìn Trùng Xa Cách " của Phạm Duy cũng được, chị còn gật gật cái đầu .

Tôi biết chị Khánh Ngọc r t thật thà, nhiệt tình trong ca hát , nhạc hay thì hát thôi, không vương bận chi c .

Sự thực là th, " Nghìn Trùng Xa Cách " đã được nhiều ca sĩ tên tuổi trình bày như Thái Thanh, Ý Lan, và c Thái Hi n, ái nữ của nhạc sĩ Phạm Duy trong đại hợp xướng Ngàn Khơi bi di r t thành công ...đó toàn là thành viên trong đại gia đình ban hợp ca Thăng Long.

Vài tuần sau, nữ ca sĩ, mình tinh kịch nh Khánh Ngọc mời tôi đến nhà dự một bữa cơm h o hạng, như tiệc lớn ngoài tiệm sang trọng. Vì chị có một bà chị nuôi g c Trung Hoa, thạo tiệc tùng khách khứa, v n chị cũng có chút lai Trung Hoa, quý danh Hàn Thị Nam Lan .

Chị nói là chị ch có m y người bạn gái thân, toàn đ n Mỹ từ

những năm 1960- 1968. Quý vị ấy đi du học, rồi về lại, như chị đã đi năm 60 rồi về lại vậy.

Có điếu 2 trong số 4 bà bạn thân của chị hiện nay, lại là bạn tôi thời trung học Trưng Vương Saigon, nên chị nghĩ tôi cũng sẽ là bạn thân của chị .

Nhà chị ở trên xa hướng Bắc Los Angeles , là một khuôn viên đúng nghĩa, diện tích lớn đã dành, lại còn có chị và bà chị nuôi đó cư ngụ, vì các con chị ai nấy đều thành tựu, nên danh, nên phận, hết 3/6 người trai, gái, dâu, rồi là ...đại phu đấy .

Tôi không dám hỏi thêm. Điếu tôi thích nhất ở gia trang biệt thự Khánh Ngọc, là hồ cá coi đẹp như trong truyện thần thoại, rất nhiều cá đớp mồi bơi lượn, và một bàn đào mà tôi tự đặt.

Đó là một thân cây to, có chu vi khoảng 10 vòng tay nắm lại, đã được cưa ngang ngọn lâu rồi . Nay mặt bằng của thân cây có thể trải chiếu hoa trên đó ngắm trăng, vịnh nguyệt ...

Cuộc sống quí là thần tiên, nếu tình cảm không bị xáo trộn bởi trăm thứ lý do phức tạp ...

Sao tôi vẫn chưa hết được cái cảm giác bần khổ, là hỏi đó, đều thập niên 60 thế kỷ trước, làm sao có thể xuất ngoại, nếu không phải quân đội VNCH đi tu nghiệp, các công cán ấy viên đi du hành quan sát, thậm chí công chức chuyên biệt, sinh viên tài giỏi vv...thì chị , nữ ca sĩ Khánh Ngọc, phu nhân của nhạc sĩ Phạm Đình Chương, đã lên đường bằng hộ chiếu nào ?

Như trên tôi đã trình bày, chị Khánh Ngọc rất thành thật hồn nhiên, chị trả lời :

" Bác sĩ Trần Kim Tuyển lo cho mình đó, đi du học 4 năm ngành ca nhạc . Sau 4 năm có thể về bình thường, nhưng chị đã lập gia đình và về lại Hoa Kỳ " .

Bác Sĩ Trần Kim Tuyển đặc trách An Ninh Phủ Tổng Thống Ngô Đình Diệm, thời đệ nhất Cộng Hoà miền Nam VN.

Là người dung mà tôi vẫn ... băng khuông . Chị đã ḳ thêm ṿ chị , và kḥng định chị đã và đang ṛt sung sướng , hạnh phúc ṿ các con cháu...

Người bạn tình ... tôi tṛm ng̣m :

” ...Vài cánh xương hoa nằm ép trong thơ

Ṛi sẽ tan đi ṃt mùa... ” (Phạm Duy)

Anh định nói gì vậy ?

” ...Tṛ ḥt ṿ người chuyện cũ đẹp ng̣i

Chuyện đôi ta, buồn ít hơn vui...” (Phạm Duy)

Tḥ là tḥ nào ?

“... Mời người đem theo toàn vẹn thương yêu...” (P. Duy)

Mình không chịu được nữa, lại ṣp ṣa khóc như lúc gặp chị Khánh Ngọc...

Nhưng sự việc ... mật thịt hơn, anh mụn mời mình đem theo toàn vẹn thương yêu c̣a anh sao ?

Người ta cḥ chia tay khi pḥi hy sinh, hay bị rơi vào thù hận . Anh với mình có c̣n gì pḥi hy sinh, lại càng tránh xa thù hận .

Cḥ có thương yêu và thương yêu mãi mãi ... vì thực ṭ cḥ có những cành xương hoa được ép trong thơ ...

Nhưng ” anh thân kính, anh vô cùng huỵn hoặc “, mặc ḍu ṿn ̣ xa anh , nhưng mình lại c̣m tḥy lúc nào cũng đứng bên anh ṛt g̣n .

Tḥ mới bịt trên cõi đời này, không có ṃu mã, hình thức nào gịng nhau ...

Địu hay là ... đưa ra nguyên ṭc, như anh đã từng không giao ḳt, mà mình cứ vanh vách thi hành ...ḳ luật nhà binh c̣a anh,

đó lúc nào chuyện cũng đẹp ngời, chỉ có vui tươi tràn ngập ngày tháng thôi .

Khi đăng lại bài này, nhị vị nghệ sĩ tên tuổi lừng danh : Bích Thuận ngành còi nhạc, Khánh Ngọc ngành tân nhạc, đã mất phần lâu nay rồi. (chú thích Oct- 25- 2024 CMN)

CAO MỸ NHÂN